

je treba razlagati tako, da

se neobvezni razlog za izključitev iz tega člena 57(4), prvi pododstavek, točka (d), nanaša na primere, v katerih obstajajo dovolj verjetni indici, da so gospodarski subjekti sklenili sporazum, ki je s členom 101 PDEU prepovedan, vendar ta razlog za izključitev ni omejen samo na sporazume iz zadnjenevedenega člena.

2. Člen 57(4) Direktive 2014/24, kakor je bila spremenjena z Delegirano uredbo 2017/2365, v povezavi s členom 80(1), tretji pododstavek, Direktive 2014/25, kakor je bila spremenjena z Delegirano uredbo 2017/2364,

je treba razlagati tako, da

so s tem členom 57(4) izčrpno urejeni neobvezni razlogi za izključitev, s katerimi je mogoče utemeljiti izključitev gospodarskega subjekta iz sodelovanja v postopku oddaje javnega naročila iz razlogov, ki temeljijo na objektivnih elementih v zvezi z njegovo strokovno usposobljenostjo in navzkrižjem interesov ali izkrivljanjem konkurence, ki bi nastala zaradi njegovega sodelovanja v tem postopku. Vendar navedeni člen 57(4) ne preprečuje, da bi načelo enakega obravnavanja iz člena 36(1) Direktive 2014/25, kakor je bila spremenjena z Delegirano uredbo 2017/2364, lahko oviralo oddajo zadevnega naročila gospodarskim subjektom, ki tvorijo gospodarsko enoto in katerih ponudbe, čeprav so bile predložene ločeno, niso ne samostojne ne neodvisne.

(¹) UL C 431, 25.10.2021.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrchní soud v Praze (Češka republika)
14. julija 2022 – Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu,
z. s./I&Q GROUP, spol. s r.o, Hellsy SE**

(Zadeva C-470/22)

(2022/C 418/15)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Vrchní soud v Praze

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s.

Toženi stranki: I&Q GROUP, spol. s r.o, Hellsy SE

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali smisel in namen Direktive 2000/31/ES (¹) nasprotujeta temu, da se člen 14(1) te direktive razlaga tako, da odgovornost ponudnika storitve zbiranja podatkov (gostovanja) za njihovo vsebino vključuje tudi odgovornost za način izvajanja takšne storitve?
2. Ali je v skladu s smislom in namenom Direktive 2000/31/ES, da se člen 14(1) te direktive razlaga tako, da pravila iz te določbe, ki omejujejo odgovornost ponudnika storitve zbiranja podatkov (gostovanja), ne morejo izključiti zasebnopravne odgovornosti tega ponudnika za izbiro določenega poslovnega modela za zagotavljanje te storitve, tudi če bi ta model lahko potencialno omogočal dobiček iz kršitve avtorskih pravic?

3. Ali oprostitev odgovornosti iz člena 14(1) Direktive 2000/31/ES velja tudi za odgovornost ponudnika storitve zbiranja podatkov in izbire informacij z uporabo iskalnika za način izvajanja te storitve, če ta način prejemnika storitve spodbuja k shranjevanju podatkov brez soglasja imetnikov avtorskih pravic, vendar brez aktivnega sodelovanja ponudnika storitve pri kršitvi avtorskih pravic?

(¹) Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL 2000, L 178, str. 1).

Tožba, vložena 30. avgusta 2022 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-576/22)

(2022/C 418/16)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Hermes in E. Sanfrutos Cano, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlog

- Naj se ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da v avtonomnih skupnostih Kastilja in Leon, Ekstremadura, Galicija, Balearski otoki, Kanarski otoki, Madrid in Valencija kot območij, občutljivih za onesnaževanje z nitrati, ni določila območij zajetja z odtokanjem (površinska voda) ali s pronicanjem (podzemna voda) za vsako od onesnaženih merilnih točk, opredeljenih v tožbi; v delovnih programih avtonomnih skupnosti Aragonija, Kastilja – Manča, Kastilja in Leon, Ekstremadura in Madrid ni določila vseh potrebnih obvezujočih ukrepov in ni sprejela dodatnih ali okrepljenih ukrepov v zvezi z evtrofikacijo za celotno državo in v zvezi z onesnaževanjem z nitrati za avtonomne skupnosti, v katerih so vidni trendi naraščanja onesnaževanja merilnih točk območij, občutljivih za onesnaževanje z nitrati, zlasti za Aragonijo, Kastiljo – Mančo, Kastiljo in Leon ter Murcio, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 3(4) in člena 5(4) (v povezavi s prilogama II in III) in (5) Direktive Sveta 91/676/EGS (¹) z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov.
- Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v tožbi navaja tri tožbene razloge o neizpolnitvi obveznosti.

Komisija s prvim tožbenim razlogom o neizpolnitvi obveznosti Kraljevini Španiji očita, da ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 3(4) Direktive 91/676/EGS. Komisija šteje, da Kraljevina Španija te obveznosti ni izpolnila v avtonomnih skupnostih Kastilja in Leon, Ekstremadura, Galicija, Balearski otoki, Kanarski otoki, Madrid in Valencija, ker so v njih še vedno površine, ki niso bile določene kot območja, občutljiva za onesnaževanje z nitrati, niti vključena v že obstoječa območja, občutljiva za onesnaževanje z nitrati, čeprav podatki, pridobljeni prek omrežja za nadzor onesnaževanja z nitrati iz kmetijskih virov upravičujejo njihovo določitev/vključitev.